HebrewBooks.org ©Moznaim Publishers. No commercial use allowed.

מתני' הקומץ והקריבו הציץ מרצה יצא והקריבו אין הציץ מרצה שהציץ מרצה על המטמא ואינו מרצה על היוצא: **גמ'** תנו רבנן [1] ונשא אהרן את עון הקדשים [2] וכי איזה עון הוא נושא אם תאמר [3] עון פיגול הרי כבר נאמר לא ייחשב א"ת עון נותר הרי כבר נאמר לא ירצה [4] **הא** אינו נושא אלא עון טומאה שהותרה מכללה בציבור מתקיף לה רבי זירא אימא עון יוצא [5] שהותר מכללו בבמה אמר ליה אביי אמר קרא [1] לרצון להם לפני ה' עון דלפני ה' אין עון דיוצא לא מתקיף לה רבי אילעא אימא עון שמאל שהותר מכללו ביום הכפורים אמר ליה אביי אמר קרא עון עון שהיה בו ודחיתיו לאפוקי יוה"כ דהכשירו בשמאל הוא רב אשי אמר עון הקדשים ולא עון המקדישין אמר ליה רב סימא בריה דרב אידי לרב אשי ואמרי לה רב סימא בריה דרב אשי לרב אשי ואימא עון בעל מום שהותר מכללו בעופות דאמר מר [3] תמות וזכרות בבהמה ואין [2] תמות וזכרות בעופות אמר ליה עלך אמר קרא לא ירצה [6] [2] כי לא לרצון יהיה לכם: תנו רבנן [3] [4] דם שנטמא וזרקו בשוגג הורצה במזיד לא הורצה במה דברים אמורים ביחיד אבל בציבור בין בשוגג בין במזיד הורצה [7] ובעובד כוכבים בין בשוגג בין במזיד בין באונס בין ברצון לא קיימא שמיה שמיה נמי מי מיתקנא לשמושה ומשני פנים חדשות נמו (ב) והשתא חיימת אמת ליה מי קודש שהקשוה לשונה אם כן כמו שמיהר מן המדרש יטהר מטמא [5] להא שמע ליה טומאה [6] ויש לומר דכשמיקן מחן לשמושה חל על מחן מגע ומדרש בנח אחת ובנח אחת לא למיקן שנא טומאה ומשני פנים חדשות